

на тѣхный языкъ и отъ тѣхны единоплемен-
ници сж е прѣвело священо-то писаніе. Испо-
слѣ други-ты Славянскы племена, кога прїимѣ-
ли Христїянство-то, всичкы-ты безразично прѣ-
ди раздѣленіе-то на Црѣквж-тж, а слѣдъ него
само оныя, кон-то прїимали вѣсточно-то испо-
вѣданіе, съ вѣрж-тж заедно сж зималы отъ Блѣ-
гары-ты и Црѣковны-ты книги и Блѣгарскый
языкъ, кой-то не имѣ е былъ мжченъ за разби-
раніе. Въ снова время още не е было имало
искуство и книгопечатаніе, та да ся издавать
изеднажъ много и еднаквы книги, и всякоя
книга ся е прѣписвала и всякой писецъ не
Блѣгаринъ въ прѣписваніе-то е измѣнвалъ по
нѣчто спорядъ свое-то нарѣчіе. За това язы-
къ-тъ въ по-новы-ты рѣкописы нѣколко отли-
ча отъ языка въ най-стары-ты. Рѣкописи-ты отъ
тринадесатый и четыренадесатый вѣкъ по тыя
измѣненія ся познавать вече у кой народъ сж
писани. Възъ това въ Россїѣ, послѣ ся е по-
явило книгопечатно-то искуство, съборно сж
исправляли Црѣковны-ты книги спорядъ Русско-
то нарѣчіе, та гы сж докарали на тоя рядъ,
каквы-то гы употреблявать сега Славяне-ти
отъ вѣсточно-то исповѣданіе.

И слѣдъ тыя измѣненія и исправле-
нія языкъ-тъ на црѣковны-ты Славянскы
книгы пакъ ся посрещѣ съ Блѣгарскый